

UNA REL·LA I UN MANOLL D'ESPIGUES

Angelita Escó Nos

Sant Isidre envoltat de flors

Una any més, fem constància de la celebració de la festa de S. Isidre L·laurador al nostre poble perquè atés que " viu i treballa" a les Coves, el considerem covarxi de dret.

A més a més la seua iconografia el mostra vestit de camperol amb una rella, un manoll d'espigues i uns bous llaurant perquè sempre es va dedicar a treballar el camp.

És el patró dels

pagesos i protector contra les sequeres.

Les Coves és un poble que de sempre ha viscut arrelat a la terra, d'on s'obté els productes que amb moltes suors permeten passar l'any, per la qual cosa, els nostres avantpassats s'encomanaren a S. Isidre i a nosaltres ens correspon continuar la tradició.

Isidre era un xicot que va nàixer a Madrid, quan no

era niombra de la capital que és a hores d'ara, allà pel 1080, segle XI, i reinava a Castella Alfons VI de León.

De família humil, es dedicà a treballar el camp. Al morir els pares es va posar de jornal·ler al servici del cavaller Vera de Madrid. Isidre era molt religiós.

Quan Alí, rei dels almoràvides, va véncer Alfons el Bravo i penetrà per Castella, Isidre es refugià a Torrelaguna, com van fer molt altres cristians. Allí es casà amb una pietosa jove, Maria, d'Uceda.

Els prodigis més coneguts són la salvació del seu fill únic dins d'un pou ensotat, i el pas a peu aixut per les aigües del Jarama de la seva esposa, demostrant la puresa i desmontant les acusacions que inquietaven Isidre.

Per l'any 1119 tornen a Madrid i entra a treballar amb Juan de Vargas. Era molt caritatiu amb els pobres, fins i tot els donava el seu menjar.

Però passa moltes vegades que la persona bona suscita rencúnies i els companys l'acusen de malfeiner. L'amo un dia l'espia darrere d'uns matolls i va veure que, efectivament, es posava a llaurar més tard que els altres. Però quan va anar per embroncar-lo, va adonar-se que tot el seu tros ja estava solcat. Uns personatges blancs, blanquíssims, menaven el bous mentre ell no hi era. L'amo va considerar que Isidre podia continuar anant a missa perquè el treball estava fent-se igual.

El Sant va fundar una conreardia per al culte del Santíssim. Més tard els esposos decidiren separar-se a fi de servir a Déu. Maria cuidava l'ermita de Caraquiz i Isidre restava a Madrid.

Quan va caure malalt, Maria va volar al seu costat per a cuidar-lo fins a la mort d'Isidre, que se suposa per l'any 1130.

Paulo V el beatifica l'any 1619 a petició de Felip III.

En 1622, Gregori V a instàncies de Felip IV el canonitza.

Les seues despulles es conserven dins d'una urna de plata, ofrena del gremi de platers de Madrid i es guarda a la catedral.

Este Sant pagés és patró dels de Madrid.

Tots van portar la cistelleta, preparada per les mares